

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Op den Feestdagh van S. Michiel, vanden ghetrouwen dienst der Engelen
t'onswaerts, ende hoe dat wyse eeren sullen, ende war een minnende
siele by Godt vermagh. Dat LV. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

weerdeelycke wtneemende weerdigheyt uwer gratien/soo dickwils gegunt wort aen sulcke ondancbare ende ontweerdighe als ich ben.

Op den Feestdag van S. Michiel, vanden getrouwen dienst der Engelen t'onswaerts, ende hoe dat wyse eeren sullen, ende wat een minnende siele by Godt vermagh.

DAT LV. CAPITTEL.

ALs nu nakende was den feestdagh vanden aertsch-Enghel S. Michiel/soose op eenen tyt soude communiceren/ ouerdenckende den metweerdighsten dienst vande salige Geeste die aen haer ontweerdige vande Goddelijcke miltheit gegont was/willende dien vergelde/ heeft sy den Heere gheoffert dat selfste leuentmaken de Sacrament van syn eyghen Lichaem ende Bloedt/ seggende: Alderlieffsten Heere ick offere u ter eeren van uwe soo grooten Princen dat ouergrootdadigh Sacrament tot eenen eelwigen lof/ ende tot vermeerderinghe huns blydschaps/ glozie/ ende salighejts. Dus de Heere dat geoffert h. Sacrament met een ontwispelike maniere intrekkende ende vereenigende in syn Godtheit/verdozsaecte daer dooz aen die saligste gheesten der Engelen/ sulcke ontwispelike blydschappē/ dat al waert dat se eerst te bozen gheen salicheyt ghehadt en hadden/ soo souden sy ouerbloedelyck ghenoech hier dooz verheught gheweest hebben/ ende ouerbloepende gratieuselijck in alle wellustigheden. Waer op de h. Engelen na hun Orden met de grootste eerbiedinghe hun knien booz hant byggende/ seiden: Ghy hebt ons te recht

Hoe dat vvy de H. Engelen eeren.

¶ s ¶

bereert met sulcken offerhande/ want wy zijn
 sozghbuldich booz v dooz een sonderlinghe lief-
 de. De Ordenē dan eerst der Enghelen seyden:
 Wy zijn altydt wacker ende sozghbuldich met
 een onwtsprekelycke blydschap dagh en nacht
 om v te bewaren / noch wy en latē niet toe dat
 v pet soude verlozen gaen vande dinghen waer
 mede ghy bequamenlyc soudt bereydt gemaect
 worden booz utwen Bzydegom/dese dan booz
 sulcken dienst soo den Heere als oock dese sa-
 lichste Gheesten bedanckende seer deuotelyck/
 hadde ghenoechte oock den H. Enghel die haer
 vanden Heere tot een bewaerder gegeuen was
 onder andere te kennē. En siet terstont als een
 nē doozluchtigen Prince die met wonderlycke
 cleederen berciert was: so datse by geē sienlyc-
 ke gelijckenissen mochten geleken wordē/ staē-
 de achter tusschē Godt en de siele/ en ombattē-
 de met sijnen eenen arm Godt/ en met den an-
 derē de siele/ seyde met een de meeste eerbiedinge
 en teere liefde: my verstantende dooz die lang-
 duerende gemeynsaemheyt/ waer dooz ick die
 wils Godt de Bzydegom byge tot dese siele/
 en haer verheffe wederō tot hem / inde iudice-
 ringe des verstants hebbe ic my vercloect om
 hier tegenwoordelijc te staē. Dus heeft dese hem
 geoffert sommige sonderlinge gebedekensdiese
 Vanden t' synder eeren gelesen hadde/ de welke hy met
 getrouwe een groote blydschap ontfangen de/ heeft die we-
 dienst der derom geoffert inde gedaēte van schoone roo-
 Engelen sen aende nimmermeer te vollē ge- eerde Dye
 t'onf- buldicheyt. Hier na de aert-Engelē lieffelijc
 vractis. de siele groetende/ hebben gheseyt: Alle de ver-
 holentheden vande secreten Godts die wy in
 den spieghel der Goddelijcker kennisse sien dat
 bequamen zijn naert begryppan v verstandt/
 die

die fcheyden wy wt tot v profijt / ende o fchoo-
 nie Bruydt Chrifti dese beneerftighen wy ons
 om v met de ghemeynsaemste vriendelichheyt
 dickwils te beropenbaren. De crachten des
 Hemels fepden oock / wy dienen v deuotelijc in
 alles / waer mede ghy ouerpey fende met fchrif-
 ten ende woorden / wint den lof ende glozie vā
 uwen Heere / in alle dese dinghen v ghetrouwe-
 lijck verboozderende / ende voorts ftierende. De
 Heerfchappen fepden oock : nademael dat de
 zere des Conincks het oordeel bemindt / ende
 dat een driftighe liefde met de reden niet ghe-
 toomt en is / soo dickwils als den Coninc der
 glozien ghenoechte heeft dooz wellusticheydt te
 woonen inde rustplaetse van v siele / ende sy
 wederom dooz beweginge der liefden tot hem
 ghedzeuen wordt: Wy daer-en-tuffchen geuen
 hem in v plaetse die eerbiedinge die sijn groot-
 dadicheydt is beramende / op datter niet ber-
 fuynt en worde vant ghene de Keyferlijcke
 glozie bereyft. De Prinsdominē fepden ooc:
 wy bebljtrighen ons met alle neerfticheydt om
 v te bertoonen met alle het voeghlijckste ende
 Conincklijck cieraet der deughden verker-
 booz den Heere den Coninck der Coninghen /
 na het welbehaghen sijnder herten. Maer de
 Machtigheden fepden: Nademael dat wy we-
 ten dat uwen bemindē met v verfaemt is dooz
 een gheluckighe vereeninghe: soo beneerftighen
 wy ons alle doghenblicken / om te tweeren alle
 de belerselen soo van buyten als van binnen /
 die fouden moghen beletten v soetste veselen /
 waer mede ooc alle dat hemelsch hof verheugt
 wordt / ende alle de heele Kercke saligh ghe-
 maect. Want een beminrende siele bermaght
 meet salighepts by Godt te vercrjgen vooz de
 leuende

Potesta-
 tes.

Vat dat
een be-
minnede
siele by
Godt ver-
magh.

leuende ende doode/als twaelf duysent andere
die niet en beminnen. Doen danckte de siele
deuotelijck alle de h. Enghelsche geesten/ende
oock Godt den Heere voor dese dinghen / ende
noch andere meer die hier moghtē by geboeght
worden/ ten ware dat de swackheydt van het
menschelijck begrip dat belette. Waerom alle
dese dingen moeten aen de goedertierenheyt
Godts beuolen worden/ aen wien alle dingen
kennelijck sijn.

Vanden Feestdagh vande elf duysent Maeghden,
wat vrucht datter af comt als wy Godt voor
die Heyligen dancken, ende dat Godt vruchten
van sijn gauen begeert, ende vande cracht des
Resp. Regnum Mundi, &c.

DAT LVI. CAPITTEL.

Als men des nachts vanden feestdagh vande
elf duysent Maeghden diewils sanc
dat woordt: Ecce sponsus venit, dat is: Siet de
Brydegom die comt/ ten lesten dese daer doog
beweeght zynde/ heeft gheseyt tot den Heere: O
welgewenste Heere/ nu ick soo diewils gehoor
hebbe: Ecce sponsus venit, seght hoe dat ghy
sult comen / ende wat ghy ons sult brenghen.
Waer op de Heere: Ick sal nu met v wercken/
ende oock in v. Waer is v lampe? Ende sy
heeft gheantwoordt: Siet Heere ick ghene v
in myn herte tot een lampe. Ende de Heere: Ick
sal die ouerbloedelijck vullen met de olie van
mijn Goddelijck herte/ dat is gracie. Waer op
sy: Waer sal men de lemmet halen om datse
vanden soude? De Heere antwoorde: O de
uote ineyninghe die ghy in v wercken recht
tot